

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

éér gewaardeerde lezer,

Fotowedstrijd

Er is nog tijd. Er is nog tijd om uw beste seizoensfoto op te sturen naar de WCN Webmaster en mee te dingen naar de Fotoprijs 2017.

Ter herinnering hieronder de criteria:

***Thema “Waar was ik”**

- *Een relatie met Westerly geeft een voorsprong
- *Foto's hoeven niet persé in 2017 gemaakt te zijn, maar is wel leuk
- *Twee foto's mag, moet niet, maar méér nou ook weer niet
- *Een titel hoeft niet, maar kan verklarend en soms best leuk zijn
- *Foto's mogen indien wenselijk door de jury worden bijgesneden tot portretformaat
- *Sluitingsdatum is onherroepelijk 24 december, zijn we heel streng in
- *Foto's gewoon digitaal inleveren bij de webmaster WCN, die ze meteen op de site plaatst
- *Juryleden mogen zelf alleen maar kijken
- *Men mag het met de uitslag niet eens zijn, de jury trekt zich daar niets van aan

Daar stellen we tegenover:

- *De winnaar mag een heel jaar de glazen wisseltrofee afstoffen
- *Zijn foto komt levensgroot op de omslag van het Westerly Magazine
- *Dat de winnaar voor eeuwig in de annalen van de club zal worden genoemd moet hij met een enorme berg zout nemen
- * Na weer uit handen geven kàn een compensatie worden verkregen

Volledige uitslag Fotowedstrijd 2016

Daarnaast heeft U de volledige uitslag van 2016 nog te goed. .

Tochten

Verslagen van de gevaren Zomertocht, Voorntjestocht en Gernalentocht treft u ook aan.

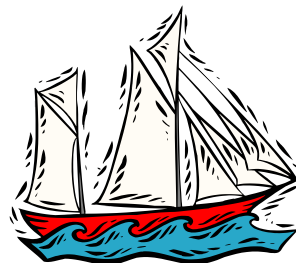
Over schippers en scheepsnamen

De 5 vragen worden bijna per definitie aan de schipper van de Westerly gesteld. Toch vaart bijna niemand alleen, en kan de bemanning een heel andere beleving hebben. En zo ontstond het idee om 2 interviews naast elkaar weer te geven. Thijs en Patty Knip van “Sunny Side” durfden het aan.

Maar ook was ik al jaren benieuwd naar die halve naam in de Schepenlijst: “-tiaan”. Dat geheim wordt ontrafeld in deze dubbele aflevering.

Een prettige winter.

Tjerk Tjeerde
E: tjeerde@hetnet.nl

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

Juryrapport fotowedstrijd 2016-2017

1 A Helping Hand

Je zult zo'n derde handje voorop hebben staan, een slap lijntje, een wat afwezige blik. Het lijkt wel of hij de boot uitlaat ... de Westerly roept nog net niet *WafWaf!*

A helping hand bij wat? Zo weet je zeker dat je schip de sluisdeur gaat kussen. Hoewel een rommeltje alles bij elkaar toch een goede sfeer.

18,5 pt

2. ALV 2016 Lelystad

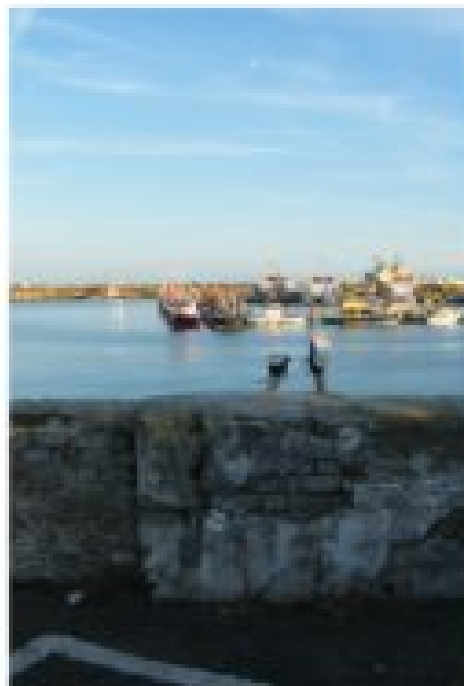
Wat een zielige boom zo alleen op die dijk bij Lelystad, zal vast uit de *Westerlicus Botanicus* zijn. Titel en foto hebben zo te zien weinig met elkaar gemeen. Je zou eerder zeggen dat het troosteloze uitzicht is dat een zeilschipper op de Houtrib heeft bij windstilte dan een referte aan een Ledenvergadering.

17 pt

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

3 Drama in Ramsgate

Rampen gebeuren niet altijd op zee, ook aan zee.

Een drama is meestal een deel uit een toneelvoorstelling. Dat is het hier waarschijnlijk ook: eerst wordt je een aanminnig, blond zeemeerminnekopje voorgesteld. In bootschoentjes, keurig dicht geregen.

Vervolgens dondert de snode plaatjesmaker het mensje over de muur om nog net even dat actieplaatje te schieten en om ons op het verkeerde been te zetten. Immers, voor ze viel heeft ze nog even snel de veters los gemaakt. Nee, wij denken dat het zeemeerminnetje op een richel of kade aan de andere kant van de muur staat, de armen omhoog met om iedere hand een schoentje met losse veters.

Heerlijk dagje in ieder geval.

22 pt

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

4 Ook dit is varen

Als je goed kijkt zie je een Westerly vlaggetje boven dit misschien overleden motorblok. Heel spannend om dit gevaarte zo boven je schip te hebben hangen.

Waarschijnlijk zie je hier inderdaad maar één ding: een zeilschipper, die met alle geweld een wedstrijd wil winnen, en alles over boord zet om zo licht mogelijk te zijn. Drinkwater eruit, komaliewant, dieselolie, de scheepshond. En die motor is dan ook alleen maar ballast, eruit met dat ding!

18,5 pt

5 Uitlaatbocht

Het lijkt wel een gescheurd onderwaterschip, of is dat vleeskleurige nou een arm? Met een beetje fantasie lijkt het op een walvis, waar je hier de bek van ziet.

Waarschijnlijk een foto gemaakt om een verjaardagsfeestje te laten slagen. Zo van: *Wie weet wat dit is?* Misschien stond deze fotograaf het huilen ook nader

dan het lachen, maar hij heeft het toch even vastgelegd, om op datzelfde verjaardagsfeestje met een stalen gezicht te beweren, dat dit nu de nieuwe *Knax* van Unox is.

19,5 pt

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

6 Zomer 1

Je zou zeggen, wegwezen op dit water, wat een dreiging deze wolkenpartij. Mooi gevangen, dat vluchtende schip, bijna zonder wind vóór de bui die aan komt denderen. De stuurman heeft de natte buis al aan, de vlag hangt nu even mismoedig neer.

Gewoon heel goede sfeer, perfecte belichtingsbalans. Compositie ook erg aardig. Je voelt de eerste spetters haast op je gezicht.

22,5 pt

7 Zomer 2

Zo dan.... ai ai ai, dit is heftig. Dit soort weersomstandigheden is altijd erg mooi, het donkere steekt zo mooi af tegen het lichtblauwe achter de wolken. Zal ook wel gepaard zijn gegaan met een aardig stuk wind.

Mooi die overgangen van blauw naar wit naar grijs naar bijna zwart naar dan weer groen water.

Prachtig geschoten, geweldige vlakverdeling. Dick Boer zou er trots op zijn: de perfecte gulden snee. Horizon op één derde, diagonale verdeling.

23 pt 3^e

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

maken, die aan stuurboordkant propellert hard achteruit aan de ankerlijn, het schip omtrekkend.

8 Zonder woorden.

Mooi kleurenpalet in een combinatie van alle kleuren blauw. Leuke compositie, alleen jammer dat de foto niet recht is.

Het komt de jury voor hier een beeld te zien uit het leven van een zeilschipper op tonijnvangst. Hij heeft er twee aan het spek hangen: die aan bakboordkant probeert van de spinaker een nieuw jurkje te

20,5 pt

9 Voorntjetoesticht.

Erg leuk dat er vanuit de leden een nieuwe tocht is opgezet, dat is iets wat we zeker moeten motiveren! Wat zou zo'n tocht nu inhouden? Dit jaar maar eens kijken of we aan kunnen sluiten bij de barbecue Noord op 16 en 17 September? Best wel eens leuk.

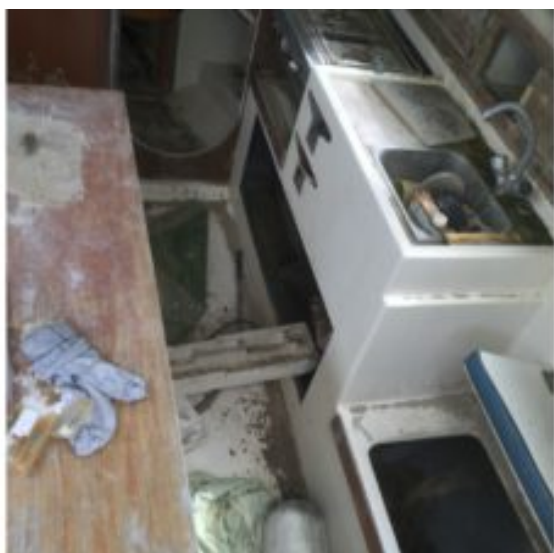
Gewoon geinig en origineel. Al lijkt het er op, waarschijnlijk is het geen scheerspiegel, mannen met baard hebben die niet nodig, deze dus ook niet.

20,5 pt

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

10 Opknappertje.

Uit ervaring kun je zeggen dat er eerst rotzooi gemaakt moet worden voor dat het weer mooi wordt. Zo te zien zijn ze nog wel even bezig met het opknappen.

Deze desperate foto stelt je voor de vraag wie de fotograaf is geweest. Misschien een optimist die denkt dat er gewoon aan begonnen moet worden. Een opknappertje dus. Of een pessimist die denkt dat het een uitzichtloze bende is. Een afknappertje dus.

19 pt

11 Jammer.

Je ziet hier een zeer droog liggend stuk Albion. Waar je niet kunt zwemmen en waar ook weinig valt te vissen. Droogzwemmen wordt het dus hier, wel tamelijk au hoor aan die zwembroek of je bikini die droge mud.

De Engelse beleefdheid is weer goed zichtbaar. Conservatief als de Britten zijn, plaatsen ze wel een keurig hagelnieuw waarschuwingsbord. Je mag ook nog kiezen: Gevaarlijk diep water of gevaarlijk diepe modder.

21 pt

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

12 Rondje Tiengemeten.

Zo te zien geweldig zeilweer. Eigenlijk zijn we wel benieuwd naar de pose van de persoon die deze foto heeft gemaakt. Toch leuke foto, sportief. Lekker gangetje erin, goeie sfeer.

Alleen vraag je je even af: Is dit nu het startpunt of de finish?

20 pt

13 Rondje Tiengemeten.

Eigenlijk vrijwel dezelfde foto als hiervoor.

De vraag blijft hetzelfde: Start of finish?

21 pt

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

14 Grüssen en zo.

Deze fotograaf is een trouwe inzender, stuurt altijd mooie foto's. Toch niet veel creativiteit als je zijn eerdere foto's erbij pakt.

Een schitterend plaatje, prachtige kleurcompositie, en dan die zonnebundel in de verte.

Wat moet je hier verder nog van zeggen, anders dan dat het een modelfoto is. Weer ongelooflijk fraai gezien. Net even die felle zonnestraal gepakt, zodat het water blauw en zilver is. Het is zo'n prent, die je laat uitvergroten en op een rustig plekje in je huis

hangt. Het zonlicht spat er uit.

Verder zit er toch weinig humor in. Logisch, Duitsers maken geen grappen.

23,5 pt 2e

15 Drakar langsij....

Een leuke foto, klein naast groot. Misschien liggen ze beide voor de sluis te wachten?

Zou de "Eendracht" motorpech hebben en door de "Drakar" worden gesleept? Zie je niet vaak zo.

Meer waarschijnlijk zien we hier een beeld uit de late middeleeuwen, vertaald naar de 21^e eeuw. Een Vikingschip, een *Drakar* dus, die een driemaster heeft gekaapt. In dit geval de "Eendracht", waarop, volgens een bij ons zeer bekend bemanningslid, de eendracht meestal ver was te zoeken.

24 pt 1e

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

Zomertocht 2017 naar de Engelse Zuidkust

(een tocht met kleine ongemakjes)

Hier weer een persoonlijk getint verslag door de bemanning van de "Vive", zijnde ikzelf (Coen) en mijn trouwe, onvolprezen -hoe zeg je dat genderneutraal?-bemanning Simone.

Het vertrek is weer zoals altijd het moeilijkste deel van de reis, en zoals jullie onderhand weten is weer het moeilijkste deel van het vertrek het afscheid nemen van de kat. Als 'ie ons dan na zit te kijken op de steiger, voelen wij ons katterig - en de kat natuurlijk ook. Maar misschien vindt hij het juist wel fijn, want hij wordt volgens ons tijdens de vakantie vreselijk door de burens verwend .

Binnendoor naar de Roompot gevaren, waarbij het opviel dat de economie blijkbaar opbloeit, er was veel meer vrachtaart dan voorgaande jaren.

Voor we bij de Roompot naar binnen gingen gooiden we even het anker uit, net naast het toegangsgeultje, ik ging even onder water om het paddewieltje van het log gangbaar te maken. Naar binnen trekken om schoon te maken kan ook, maar zo'n fonteintje vanuit de bodem van je bootje vind ik niet leuk. Even onder water wat geprutst, toen het water uit, en een bakkie doen, rustig aan. Even later voelden we lichtjes gebonk en ja hoor: we zaten vast. dat krijg je ervan als je het hele jaar alleen maar op de Kaag vaart: eb en vloed? Nooit van gehoord. Dus een paar uur gedwongen rust. We zien Margreet en Wim door het geultje naar binnen varen: die waren er in ieder geval. Na een paar uur konden we dan toch naar binnen en kon iedereen elkaar verwelkomen : Margreet en Wim Hendrikse van de "Flying Lady M" , Corry en Theo Scholman van de "Big Wish 2" en Pietske en Willem Doelman van de "Walvis". Helaas hoorden we dat Anneke en Auke Bos niet mee konden met de reis; we hopen dat ze er volgend jaar bij kunnen zijn. Terry, de zus van Theo die er ook altijd bij is, zou later in Engeland aan boord komen.

De eerste etappe naar Oostende ging naar mijn idee prima, maar in het dagboekje van Simone staat letterlijk: 'Alle vrouwen hadden het vandaag niet erg naar hun zin: te schommelig, te weinig zon, te lang'. Dus de schippers moesten vanaf nu al figuurlijk gezien voorzichtig laveren.

In Duinkerken een dagje verwaaid gelegen, toen naar Dover. Oversteek zonder problemen. Dover Port Control verwees ons naar de wachtplek aan de Noordzijde, dus wij die kant op varen. Even later hoorden we Port Control aan de uitgaande ferrie's melden: yacht processing to the North, very slow! Ik was tot op het bot beledigd.

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

Aangezien ook bij ons thuis de laatste tijd de economie een stapje had teruggedaan, had ik het plan opgevat om tijdens de vakantie wat bij te verdienen. Dus een klein accordeonnetje mee op reis genomen. Midden in Dover op een pleintje een baretje opgezet, koffertje open met een briefje "Thank You !" neergezet en spelen maar. Er was weinig publiek, maar tot mijn genoegen toch wel iets verdiend, mede dankzij de gulle gaven van de Westerly bemanningen, die ook even kwamen luisteren. Van het verdiende 's avonds toch maar mooi samen fish & chips gegeten!

Vanuit Dover naar Eastbourne. Wind op de kop, stroom tegen, dus motoren. Na een tijdje maakt de motor minder toeren, begint zwart te walmen en te stinken, uiteindelijk stopt hij er helemaal mee. Nou heb ik 2 jaar terug de hele motor totaal gereviseerd. Maandenlang heeft hij tot in het kleinste onderdeel gedemonteerd in de woonkamer op de vloer uitgestald gelegen en daarna heb ik hem met veel zorg weer opnieuw opgebouwd. Daarna heeft de motor weer honderden uren gedraaid, we zijn er mee op vakantie geweest, alles probleemloos. En nu stopt hij er mee: u snapt wel: een flinke deuk in mijn ego.

Ik zei tegen Simone: "Als we Dungeness voorbij zijn krijgen we een wat ruimere koers, de stroom gaat dan ook meelopen, dus laten we maar gaan zeilen, we kruisen het eerste stuk maar". Na een paar uur lagen we nog steeds voor Dungeness. De anderen vonden zeilen geen goed idee, ik wilde niet al te eigenwijs zijn. Theo stelde genereus voor om ons naar Eastbourne te slepen. Om een lang verhaal kort te maken: na ongeveer 9 uur stuiterend achter Theo gehangen te hebben, arriveerden we in Eastbourne. De "Walvis" heeft ons geëscorteerd om een oogje in het zeil (what's in a name) te houden. Wim en Margreet waren al eerder in de haven en hebben alvast ligplaatsen geregeld. In de sluis langsij Theo vastgemaakt. De havenmeester had een dubbele ligplaats gereserveerd, en Theo heeft ons daar keurig neergelegd - goed gedaan Theo, petje af -!

Natuurlijk direct sleutelen aan de motor om het euvel op te sporen, maar niets ontdekt. Ik kwam tot de conclusie dat het probleem in de verstuiver moest zitten. (Het is maar een 1-cilindertje) Vertuiver eruit gehaald, verstuiver uit elkaar gehaald en alles goed schoongemaakt. Alles met een loep bekeken, niets te ontdekken. De veer zag er goed uit, niets verstopt, ik snapte het niet. Ik besloot om de verstuiver ergens te laten testen. Nou is Eastbourne een enorm grote, moderne jachthaven met enorm veel grote en dure jachten, maar tot mijn stomme verbazing geen dieselmonteur te krijgen. De enkeling die te vinden was, had het druk of was op vakantie, dat zou minstens nog een weekje kunnen duren.

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

Afgesproken met de rest van de vloot dat zij door zouden gaan naar Brighton, dan konden wij rustig in Eastbourne blijven om de motor aan de praat te krijgen. Zij zouden vanuit Brighton terugkeren en wij zouden in Eastbourne dan weer aansluiten.

Dus Tjerk: het is dus niet zo gek dat je van ons geen AIS melding gekregen hebt op dat stuk richting Brighton. We zijn daar nooit geweest, bovendien, we hebben geen AIS.

Ik bedacht me dat ik natuurlijk ook voor het testen van een verstuiver bij een autobedrijf kon zijn. Na vele telefoontjes, mailtjes en lange wandelingen kwamen we terecht bij een garage, die ons zou kunnen helpen. De deur stond open, dus wij liepen naar binnen, de werkplaats in. Plots kwam er een meneer op ons af rennen, type 2e hands- autoverkoper, die naar ons schreeuwde: "OUT! - OUT!" Daarbij wapperend met zijn handen van wegwezen. Geschrokken deinsden wij terug, maar dat was nog niet ver genoeg, hij bleef "OUT!" roepen tot we weer buiten stonden. Zal wel iets met verzekeringen te maken hebben. Ik had die verstuiver bij me, dus bibberend vertelde ik mijn verhaal: "This thing is from a boat ..." "WHAT, A BOAT???? We do cars!" Na 23 keer "sorry, very sorry" tegen hem gezegd te hebben, zei hij dat hij ons niet kon helpen. Maar we keken zeker erg zielig, want hij ontgooide, begon druk te bellen en zei toen tegen ons dat er een taxi zou komen om ons naar een bedrijf te brengen dat kon helpen. Even later kwam de taxi en nam ons mee, maar waar naar toe?

Dus hebben we de unieke situatie gehad dat wij aan de taxichauffeur moesten vragen, waar de rit naar toe ging. 20 km verderop bij een klein bedrijfje zijn we prima en vriendelijk geholpen, de verstuiver was inderdaad kapot, er zat een scheurtje in de spuitmond. Was niet te zien, maar bij inspuiting opende die scheur zich en kwam de diesel in een straaltje daaruit en vernevelde dus niet. Zij hebben nieuw onderdeelje besteld. Met taxi terug naar Eastbourne, volgende dag met taxi de verstuiver weer opgehaald, gemonteerd: lopen! Geen walm, alles prima. Hulde aan die 2e hands autoverkoper en aan dat kleine bedrijfje. (En ook aan de 4 taxichauffeurs - 4 ritten - hooguit 5 minuten wachten - vriendelijk- niet duur).

In Brighton was ondertussen de wind flink opgestoken, dus we hebben nog een paar dagen moeten wachten, voordat de vloot weer arriveerde. In die tussentijd heb ik in Eastbourne bij de pier en in het centrum nog maar wat muziek gemaakt om de taxi's en de reparatie-kosten wat te kunnen terugverdienen.

Toen de vloot weer arriveerde, viel het water met bakken uit de lucht. Theo was jarig geweest, dus er was taart en 's avonds werden we met z'n allen getrakteerd op een etenje, was erg gezellig.

De rit van Eastbourne naar Dover ging goed, beetje veel wind maar gelukkig ruime wind. Bij Dover stonden wel hele lelijke golven voor de haveningang. Ik was wel een beetje benauwd dat we niet gelijk naar binnen zouden mogen, maar gelukkig hoefden we niet te wachten en zijn we naar binnen geduikeld. Weer wat grenzen verlegd, het is dan wel prettig te weten, dat je aan alle kanten in de gaten wordt gehouden.

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

De oversteek naar Duinkerken ging volgens het boekje, totdat ... Net nadat we motorzeilend door de shippinglanes waren stond de motor stil - nu met een klap. We zaten vast aan een 19 mm dikke tros die aan stuurboord en bakboord tientallen meters wegliep en aan beide zijden onder water muurvast zat. Met een duikbril op en een mes overboord gegaan. Simone wilde dat ik een lijn om mijn middel zou

vastknopen maar ik was bang dat ik daarmee onder water ergens aan vast kwam te zitten. Gelukkig kun je onder water alles prima zien, maar het lukte met geen mogelijkheid de troep los te krijgen. Toen maar de trossen links en rechts van de boot losgesneden. en weer aan boord. Dan ben je toch wel al onderkoeld. Ik stond te bibberen en volgens Simone was ik met denken ook wel (nog) langzamer geworden. Gelukkig konden we wel zeilen, dus op naar Duinkerken. In de haven heeft Theo ons weer netjes bij een plaatsje afgeleverd. Daar weer overboord, maar ook hier geen succes. Theo opperde toen het lumineuze idee om de naast de jachthaven gelegen voormalige scheepshelling te benutten. Daar de "Vive" in eendrachtige samenwerking van iedereen langs de muur gelegd, 's nachts om 12 uur stonden we droog. Echt heel fijn om te zien hoe iedereen 's nachts eens even langskwam om te helpen. De volgende morgen dreven we weer, alles weer in orde.

De volgende dag bleek op de "Big Wish 2" iets mis met een dieselkraantje, waardoor de diesel niet in de tank maar in de bilge terecht kwam. Is ook weer verholpen, nu op naar Blankenberge. Blankenberge is vol (de haven), maar we kunnen er alle 4 nog net bij. Volgende dag verwaaidag, dus dagje Blankenberge gedaan. Vanuit Blankenberge vertrok "Big Wish 2" naar Ijmuiden, de anderen weer naar de Roompot en vandaar naar huis.

We hebben het einddoel Wight niet gehaald, we zijn voor het eerst later dan gepland thuis gekomen, we hebben wat ongemakjes gehad, maar we hebben het weer geweldig naar ons zin gehad. Het is elke keer weer leuk om met elkaar op pad te gaan. Door de ongemakjes wordt de sfeer in de groep nog beter dan hij al was, iedereen helpt elkaar, niemand maakt ergens een probleem van.

Alle reisgenoten weer ontzettend bedankt, in het speciaal natuurlijk Pietske en Willem Doelman voor de voorbereiding en organisatie van alles.

Volgend jaar weer!

Tot ziens,

Coen en Simone

"Vive"

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

Voorntjestocht

Het jaar 2017 gaat de Westerly-geschiedenisboeken in als het jaar waarin een initiatief een traditie werd: de Voorntjestocht!

Voor deze eindseizoensbijeenkomst had de

Voorntjestochtcommissie alles strak georganiseerd. Zelfs het weer was ideaal gepland: de zaterdag begint met wat wolkenvelden, die echter al spoedig worden verdreven door de zon; hierdoor konden de temperaturen oplopen tot wel 21 graden. De wind is matig, kracht 4 en komt uit het noord zuiden, dus de juiste richting. Voor de zondag is het bijna hetzelfde, alleen kan er in de vroege ochtend hier en daar een mistbank ontstaan, maar die wordt -net als de wolken van zaterdag- al vlug door de zon verdreven.

Dit ideale weertype en de plannen om op het veldje naast de jachthaven van Hindeloopen de BBQ op te zetten, lokte menig Westerly-lid. Helaas waren de weergoden niet zo onder de indruk van de planning en de BBQ werd een diner bij El Paso in Hindeloopen. In verband met de regen - het BBQ-veldje stond inmiddels blank - kwam niet iedereen per boot.

Om een uur of vier waren alle feestlustigen ongeveer de haven binnengedruppeld (letterlijk), waarbij de voorzitter met echtgenote, samen met hun bootcollega's als het hinkende en druipende paard achteraan kwamen.

Bij elke Westerly bijeenkomst is het weer verbazend hoeveel makke schapen er in de "Big Wish 2" passen als er wat te happen en te drinken valt. Het feit dat Theo inmiddels een kuipent heeft aangeschaft helpt natuurlijk ook. Ineke van de "Indalo" had zichzelf overtroffen met de hapjes en een heerlijke quiche. Na de gezellige en vooral knusse borrel verplaatste het gezelschap zich naar El Paso, een Argentijns-Mexicaans restaurant dat in het hartje van het dorp is gelegen. Bij binnenkomst stond chef Mo reeds klaar om ons een enorme lap vlees te tonen. Wij beschikten via de organisatie reeds over de voorinformatie: "Als Mo je een stuk vlees laat zien, niet

doen!" Dus nam ieder zijn toevlucht tot de heerlijkheden die op de kaart stonden. Helaas moest Miranda afhaken vóór het eetfestijn van start kon gaan. Een opkomende griep speelde haar parten. Na het gezellige diner liepen we, hoe was het mogelijk, door een droge, stille avond terug naar onze boten, waar ieder zijn kooi opzocht om het genotene in alle stilte te overdenken en te verwerken.

De volgende ochtend was er om 09.00 koffie aan boord van de "Big Wish 2", waarna ieder zijns weegs ging. Het was weer een bijzonder gezellige en geanimeerde bijeenkomst geweest.

Dank aan Sander en Theo voor hun feilloze organisatie. Wij zien al weer uit naar de volgende bijeenkomst van een Westerly evenement.

Aletta en René
"Branwen ferch Llyr"

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

Garnalentoct 2017 WCN

De Garnalentoct 2017 de Westerly Club Nederland is weer een groot succes geworden. Althans, het gestelde doel -naar Blankenberge zeilen en daar gezamenlijk dineren- is gehaald in prachtige omstandigheden wat betreft weer en wind. Maar laat ik niet op het verhaal vooruitlopen.

Zoals aangekondigd op de WCN site stond de Garnalentoct 2017 gepland van donderdag 24 augustus tot en met zondag 27 augustus, waarbij er op donderdag verzameld zou worden in de Roompot.

Omdat wij, de bemanning van de "Walvis", inmiddels wat beter in de vrije tijd zitten, zijn we op woensdag al vertrokken uit Hellevoetsluis om zo op het gemak weer eens binnendoor naar het verzamelpunt te varen. Aangezien het prachtig weer was met een redelijk gunstig oostenwindje voor het zeilen op het Volkerak en het Zijpe zijn we die woensdag in lekker zonnig weer doorgevaren tot Colijnsplaat waar we 's avonds rond zeven uur aankwamen.

De volgende ochtend zag het weer er heel goed uit met alleen wat lichte sluierwolken en een matige westenwind.

Daar er verder geen aanmeldingen waren voor deelname aan de tocht werd na rijp beraad met de wel deelnemende bemanning besloten niet naar de Roompot te varen en daar een dag te wachten maar direct koers te zetten naar de Roompotsluis en gebruik te maken van het prachtige weer om diezelfde dag naar Blankenberge te varen.

Zo gezegd, zo gedaan.

Eenmaal buitengaats bleek het een goede keuze en met de stroom mee werd opgekruipt naar open zee. De wind bleef mooi stabiel west en toe we eenmaal ver genoeg naar buiten waren werd de koers verlegd richting Blankenberge.

Toen we in de buurt van de (denkbeeldige) Belgische grens kwamen hoorden we wat dof gerommel alsof het in de verte onweerde; er was echter niets in de lucht te zien wat ook in de verste verte maar op een onweerslucht leek. Wat later hoorden we via de marifoon wel een bericht van de Belgische kustwacht waarin iets gezegd werd over "springactiviteiten" en een gebied dat gemeden diende te worden. Nu hadden we in de vaarrichting in de verte al een Marineschip zien liggen waar ook nog een kleinere patrouilleboot omheen cirkelde. Toen we daar wat dichterbij kwamen kwam het patrouillebootje met een flinke sneheid onze richting uit. Bij ons aangekomen werd ons te kennen gegeven dat we de koers naar het oosten moesten verleggen omdat we anders mogelijk in het gebied zouden komen waar de Belgische Marine oude explosieven die in zee gevonden waren liet springen, dat verklaarde gelijk het "onweergegrommel" dat we gehoord hadden.

Vriendelijk als we zijn hebben we natuurlijk direct de koers verlegd en wat naar het oosten gestuurd tot we ongeveer buiten de opgegeven positie van het springgebied waren.

Daarna werd de koers weer richting Blankenberge uitgezet en werd zo hoog mogelijk aan de inmiddels wat afnemende wind gezeild. Omdat de stroom inmiddels gekenterd was kwam onze snelheid over de grond, we waren inmiddels dwars voor Zeebrugge, ongeveer gelijk aan nul ondanks de redelijke vaart die we door het water hadden. Om toch Blankenberge die dag nog te bereiken werd besloten de motor maar te starten en zo nog wat voortgang te maken. Dat bleek wat later sowieso een goed besluit want de wind werd ook steeds

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

zwakker, en zo motorzeilend kwamen we aan het eind van de middag in Blankenberge aan, waar rond vijf uur werd afgemeerd bij de VNZ in de Spuikom.

Omdat we dus een dag “te vroeg” in Blankenberge waren aangekomen hebben we de vrijdag besteed met lekker rusten, wat wandelen in de zon en de koffie op terrasjes keuren.

Voor het gezamenlijke diner van de deelnemende bemanningen op vrijdagavond hadden we eerder al wel een aanmelding gehad van Wim Kortbeek en zijn vrouw die, relatief, dicht bij Blankenberge wonen.

Om half acht 's avonds was er afgesproken in restaurant “Paravang” aan de kop van de oude haven.

Nu is een “Paravang” overigens, zoals Wim ons uitlegde, een windscherm met bankjes erbij waarop “Old Salts” elkaar van de toestand van de wereld in het algemeen en zeevaart in het bijzonder op de hoogte houden, zoals je wel vaker bij havens ziet en die door sommige mensen oneerbiedig “Leugenbankjes” worden genoemd.

In Blankenberge moeten de verhalen overigens wel enorm zijn want de Paravang daar is ruim honderd meter lang!

Over het gezamenlijke “diner” kan ik kort zijn, het was bijzonder gezellig en helemaal geslaagd ondanks het gegeven dat er geen garnalen te krijgen waren. Die zouden onder de Belgische kust niet meer te vangen zijn.

Zaterdagochtend was het weer tijd voor vertrek uit Blankenberge en aangezien de weersverwachting voor de zondag wat minder leek en de hele deelnemende Westerly vloot uit Hellevoetsluis kwam werd na goed overleg besloten ditmaal het geplande Vlissingen te laten voor wat het was en direct koers te zetten naar Hellevoetsluis.

Ook deze dag was het weer uitmuntend, ondanks de zwakke wind in de ochtend. De hele dag was weer

zonnig met alleen af en toe een klein wolkje. De middag werd prima met een matige westenwind waarop genietend huiswaarts gezeild is.

Zoals bij de aanhef al gezegd, de Garnalentocht 2017 is wat betreft de deelnemers een groot succes geworden.

Dat het aantal deelnemende Westerly's beperkt bleef tot één boot is vooral spijtig voor diegene die er geen deel aan hebben genomen.

Wij hebben er in ieder geval van genoten.

Willem Doelman
Schipper z.j. “Walvis”

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

Over schippers en scheepsnamen

op initiatief van Tjerk Tjeerde

Een gezamenlijk interview met Thijs Knip, schipper, en met Patty Knip, personeel (zoals ze zelf zegt) van de Westerly Centaur "Sunny Side".

1. Wanneer ging water een rol spelen in jullie leven?

Thijs:

Als klein kind al, maar dat komt natuurlijk als je in Waterland woont. En mijn vader was Hoofd Werktuigkundige bij de KNSM en we gingen wel mee op reis. Dus water was er al heel vroeg om mij heen.

Patty:

Allereerst met zwemles maar dat was een langdurig drama. Zodra ik de bodem van het zwembad niet goed kon zien, raakte ik in paniek, dus het heeft heel lang geduurd voordat mijn naam eindelijk op het A-diploma terecht kwam. De rest van de diploma's en bijbehorende zwemlessen heb ik daarna met liefde gelaten voor wat het was.

2. Hoe is het zeilen in jullie leven gekomen?

Thijs:

Via onze huisarts. Die nam een Mirror Dinghy mee vanuit Engeland en startte de Mirror club in Monnickendam. Ik moest van hem ook op de club, maar mijn moeder had toen nog twijfels, omdat mijn vader steeds aan de andere kant van de wereld zat en ze het eng vond om mij 'los' te laten. De huisarts heeft mijn moeder toch weten te overtuigen. Mijn vader heeft toen een bouw pakket gekocht en heeft de boot toen zelf gebouwd. Ik heb bijna alle wedstrijden gezeild met de Mirror, van wereldkampioenschappen tot kleine wedstrijdjes (en leerde al heel vroeg "bakboord" schreeuwen. Toen ik 15 jaar was, ben ik overgestapt naar een Hobie Cat en daar ook van alles mee gezeild. Op een gegeven moment dan komen er andere interesses en toen stond het zeilen stil.

Patty:

Via mijn echtgenoot die, doordat hij als kind al had leren zeilen, een niet aflatend enthousiasme voor zeilboten aan de dag legde. Mijn scepsis over hoge golven in water-waarvan-je-de-bodem-niet-kon-zien, woog niet op tegen zijn niet te stuiten enthousiasme. Uiteindelijk ben ik (hoe toepasselijk) overstag gegaan. Oké, ik wilde best zeilen (met windkracht 0 of zo...) en als ik als fervent kampeerder dan toch het water op moest, mocht die boot dan toch een klein beetje op een caravan-op-het-water lijken? Enfin, manlief in de zevende botenhemel en o wonder: een geweldig geschikte boot kwam al heel snel 'zomaar' op ons pad: een Westerly Centaur! Als zeil-leek had ik uiteraard nog nooit van het merk gehoord maar internet biedt gelukkig geweldig veel mogelijkheden om alle hiaten in kennis enigszins op te vullen. Daarnaast vielen we gewoon de havenmeester om de haverklap lekker lastig met wellicht de meest onnozele vragen die je kunt bedenken maar we hebben ook nog een heel goed contact met de vorige eigenaren van onze boot en dat is echt héérlijk!

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

3. Wanneer kwam het 'grote werk' in zicht?

Thijs:

Een kennis heeft een Sentijn 37, 11.33 meter (Koopmans bouw), en ben een paar maal mee geweest en het begon weer te kriebelen. Normaal gingen we naar Bretagne met de caravan op vakantie, maar doordat we mantelzorger zijn voor mijn ouders (85 en 86 jaar oud) en twee jongens hebben met een beperking, wilden we dichterbij huis blijven. We hadden zelf een console boot om lekker door Waterland te varen, maar op een gegeven moment hadden we dat wel gezien. Onze jongens voeren er ook niet meer mee en dus besloten we die te verkopen via Marktplaats.

Ik keek al veel op Marktplaats naar boten en de Centaur werd aangeboden in Monnickendam. Uit nieuwsgierigheid zijn we gaan kijken. Zelfs mijn vrouw (die niets met zeilen had) vond het een leuk schip. Het was wel een uitdaging, want ze had nog nooit gezeild, maar we waren wel verkocht bij het zien van dit schip. We zijn hebben hem helemaal naar onze smaak ingericht. Alles lekker licht geschilderd, en we hebben zelf nieuwe kussens bekleed en bijpassende gordijntjes gemaakt.

De hamvraag komt nu:

4. Hoe komt iemand op het idee zijn Westerly "Sunny Side" te noemen?

Thijs:

De vorige eigenaren hebben hem zo genoemd en een boot moet je niet van naam veranderen (schijnt ongeluk te brengen). En wij zijn altijd positief ingesteld en proberen alles van de zonnige kant te zien, ook als het tegen zit, dus de naam komt ons prima uit!

Patty:

Nog niet: alles op zijn tijd. Op zich is het al fantastisch dat ik zeilen inmiddels heel erg leuk ben gaan vinden, maar ik ben nog wel steeds lerende. Je hoeft bij mij ook nog niet aan te komen met 'schoten' dit of nog meer van dat soort fraaie termen. Manlief geeft daarom orders in kleuren: blauwe touw/witte touw enzovoort. Het zal ervaren zeilers wel tenenkrommend in de oren klinken maar jammer dan: voor mij werkt het zeer verhelderend! Ik heb leren navigeren (lees: loeren naar het kompas en een beetje bijsturen wanneer nodig) en ik weet inmiddels wat grijpen is. Hoofdzaak is dat ik er lol in heb!

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

5. Bemanning en tochten. Toekomstplannen?

Thijs:

Mijn vrouw en ik gaan meestal even als we tijd hebben even zeilen naar Volendam een “bakkie” doen en zeilen dan nog wat door. Ook mijn 2 jongens 24 en 20 jaar gaan af en toe mee en natuurlijk “Kees” ons ruwharig teckeltje. We wilden dit jaar in eerste instantie een rondje IJsselmeer gaan doen en vooral geen haast hebben, maar door omstandigheden is het daar nog niet van gekomen. Maar als we op de boot zijn, dan is het al gewoon lekker genieten en kunnen we ons drukke leven even achter ons laten!!!

Patty:

De vaste bemanning bestaat uit manlief, mijzelf en Kees, onze scheepsteckel. Af en toe gaan onze zoons van 20 en 24 ook gezellig mee. We zeilen voorlopig op de Gouwe en op het IJsselmeer. We zijn wel zeker van plan om een keertje naar de Waddenzee te gaan, maar we hebben geen haast en we plannen niks. Zeilen is voor ons geen sport, maar een vorm van ontspanning. Kostbaar goedje in deze jachtige (hoe toepasselijk weer) tijden!

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

Over schippers en scheepsnamen

op initiatief van Tjerk Tjeerde. *Een interview met Christiaan van Doesen, schipper van de Westerly Centaur “-tiaan”.*

1. Wanneer ging water een rol spelen in jouw leven?

Ik was ongeveer 6 à 7 jaar toen ik mijn eerste bootje, een Klomp met een zeiltje, maakte, dat kwam door mijn vader, die altijd aan de waterkant zat te vissen.

Wij brachten vaak de vakantie door bij de Bloemert aan het Zuidlaardermeer.

Als kleine jongen mocht ik daar helpen de huurboten naar buiten te bomen, kano's en roeiboten leeghozen e.d., wat uiteindelijk leidde tot mijn eerste zeilles. Op een dag moesten alle huurboten de loods in, maar één moesten we laten liggen. De gebr. Kroeze, eigenaren van de jachthaven, zeiden: “Stap maar in en ga maar zeilen”. Mijn moeder vroeg nog “Is hij daar niet te jong voor om zo alleen het meer op te gaan?”. “Hij

redt zich best” zei oom Adam, een van de Kroeze's, “en we houden hem wel in de gaten, als het te laat en donker wordt, halen we hem wel weer op”.

Het was afdalende wind, en ik had al snel door dat het niet zo moeilijk was. Ik was dan ook redelijk snel aan de overkant van het meer, ik wist dat het daar ondiep was omdat huurders altijd de mededeling kregen daar niet te dicht bij het riet te komen, anders zouden ze vast komen te zitten. Weer terug kreeg ik de boot wel richting de haven, maar ik ging geen meter vooruit, tot ik in de gaten kreeg het zeil iets aan te trekken, dan kwam er weer gang in de boot. En zo leerde ik zeilen en was ik ook voor donker weer in de haven.

2. Hoe is het zeilen in jouw leven gekomen?

Niet lang daarna kregen mijn broer en ik onze eerste boot, een kleine BM, de BM 72.

Mijn broer was toen 15 en ik 10 jaar, maar ik stond meer aan de kant dan dat ik zeilde. Daar kwam verandering in, toen ik een jaar of 15 was, en mijn broer in het bestuur van de zeilvereniging kwam.

De BM bleef en er kwam een oude O-jol bij. Ik vond alleen zeilen heerlijk en het was ook spannender. Helaas was hij na 3 jaar rijp voor de sloop. In 1965 werd de BM te koop gezet voor een prijs die te hoog was, (in de hoop dat niemand belangstelling zou hebben). Tot mijn broer belde, die toen met een vriend de jachthaven en paviljoen beheerde, dat er een koper was. Einde boot. Gelukkig had ik een vriend die een 16 kwadraat met een kajuit had, die ik wel kon lenen. Ik ging met mijn vriendin Koosje (nu mijn vrouw) van Groningen naar Friesland. Een BBM hadden we niet. Dus het werd in het van Starkenborgkanaal veel jagen en af en toe zeilen, tot wij in de sluis Gaarkeuken een sleep kregen tot het Bergumermeer.

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

Ik miste wel een eigen boot en toen ik in Groningen een sloepje zag liggen van 6 meter, hebben wij die meteen gekocht, en we wilden die ombouwen tot een kajuitzeilsloep. Wij woonde toen in Nijmegen, dus mondjesmaat werd de sloep schoongemaakt en afgekrabd, maar echt opschieten deden we niet. We vroegen ons ook af hoe we aan een mast en zeilen konden komen, tot wij in de haven van de Bloemert een sloepje half onder water zagen

liggen met mast en zeilen. Die hebben wij ook gekocht. En zo kwamen wij aan een mast met zeilen. Inmiddels waren wij naar Winschoten verhuisd en hadden dus nu 2 sloepen onder de carport liggen en een hoop hard hout dat ik had mee genomen uit Nijmegen. Daar hadden ze in de schouwburg een nieuwe toneelvloer gekregen, en het oude hout zou worden weg gegooid. Dat vond ik zonde en in de avonduren ben ik netter gaan slopen, en had nu genoeg hout voor de boot.

De tweede sloep ook helemaal gesloopt en bleek in betere conditie te zijn. Die opgebouwd.

Daar hebben we drie jaar mee gevaren.

Toen kwam mijn broer in het bezit van een stalen kajuitboot door achterstallig liggeld, en of wij daar geen belangstelling in hadden ...?

De boot had veel weg van een Sneekermeer, maar later kwam ik er achter dat hij in de buurt van Meppel was gebouwd.

Wij hadden ondertussen 2 dochters van 7 en 8 jaar, die in de flits zeilden en onze boot werd jaren als Moederboot gebruikt voor alle zeilweken van ZZ-week tot Sneekweek, en alles wat daar tussen zat. Toen onze dochters niet meer in de Flits mochten zeilen, kwam de Vaurien in beeld en konden ze zelf met de trailer gaan en staan waar ze wilden. Voor ons de tijd om te gaan denken wat wij met onze boot wilden. Koos vond het altijd vervelend dat er vanwege het lage vrijboord water in de kuip kwam en er waren meer kleine dingen, die ons niet bevielen. We besloten om hem te verkopen en naar een andere boot te kijken, en ook een 16 m2 wedstrijdboot te kopen, waar de dochters evt. wedstrijden in konden zeilen.

We kwamen uit eindelijk uit op een Seamaster; die had ook een hoger vrijboord, wat Koos wel prettiger vond. Koos houdt wel van mee zeilen, maar wil wel altijd land zien en niet te veel wind hebben.

Het tweede jaar van de Seamaster lagen we op de poelen bij de Goinggarijstermeer met wind 5 te wachten op minder wind. Het jaar daarop lagen we daar weer op de zelfde plaats, toen Koosje zei: "Moeten we hier nog langer blijven?"

Het was zelfde weer als een jaar geleden, en we hadden toen 3 dagen gewacht. Maar nu zijn wij de volgende dag al vertrokken.

We waren in Stavoren een wandeling aan het maken over de dijk, toen Koosje zei "Dat moeten wij het volgende jaar ook doen!"

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

YES, dacht ik heerlijk! Die winter alle kaarten gekocht van het IJsselmeer en van de Nederlandse en Duitse

Wadden.

Maar toen wij samen de eerste keer de Wadden op gingen, was het wind 4 en net buiten gekomen was het erg koppig, wind tegen stroom. Ik dacht: als dat maar goed gaat, maar gelukkig, ze vond het prachtig, dus op naar Ameland.

Ik maakte in die tijd mijn eerste tocht alleen naar Terschelling om Oerol te bezoeken. Ik werkte niet meer, maar Koosje was nog volop in de running. Maar na die eerste keer kwam ik terug en zei: "Dit moet je ook mee maken, geweldig, die sfeer en voorstellingen". Dus bracht ik de boot alleen, of met een van mijn dochters, naar Terschelling. Koosje kwam dan vrijdagavond of zaterdag met de veerboot en vertrok een week later weer op zondag. Oerol is gebleven als onze eerste tocht

van het seizoen om daarna nog heerlijk over de wadden te zwerven.

Maar de slaapruijnte in de Seamaster was aan de kleine kant en het had een kielmidzwaard, dan is droogvallen niet zo prettig. En dus zoeken naar een kimkieller en dat is de Westerly Centaur geworden. Dus sinds 2005 zeilen we met veel plezier in de "–tiaan"!

3. Wanneer kwam het 'grote werk' in zicht?

Vroeger had ik daar grote plannen over. Ik heb ooit in het poëzie-album van mijn oudste dochter geschreven: "Eerst Kaap Hoorn rond en dan sterven". Het is altijd mooi om fantasieën en idealen te hebben, en als ze geen werkelijkheid worden, hoeft je ook geen nieuwe te maken.

Zelf had ik graag nog naar Denemarken gewild over de Duitse en Deense wadden . We moeten

dan wel een keer buiten om, om daarna in het noorden de doorsteek te maken over de Deense meren naar de Oostzee, maar zoals ik eerder vertelde, Koosje wil altijd land zien, dus dat kwam er niet van.

En nu ben ik 75 en kan nog steeds met veel plezier over de wadden varen.

Dus het grote werk komt er niet meer

De hamvraag komt nu:

4. Hoe komt iemand op het idee zijn Westerly "–tiaan" te noemen?

Ja, hoe kom je aan een naam voor een boot ? De eerste boot, de kleine BM heette "La Liberté". De O-jol had geen naam. Toen de sloep klaar was, kreeg die de naam "klofje". Het voelde als een vertrouwd kledingstuk, als ik ermee zeilde.

Naar de naam van de boot van mijn broer hebben wij lang gezocht. Het werd uiteindelijk de

"Mepshe", vernoemd naar het vroegere landgoed, waar nu de Bloemert ligt. Grote commotie op het meer: hoe kon ik die naam gebruiken voor mijn boot!? Het bleek dat vroeger op het Groninger land een rechter woonde met deze naam. Hij werd ook wel de "Mepshe van het faam" genoemd. Deze rechter had zijn eigen rechtsregels en naar verluid

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

heeft hij vele mensen omgebracht. Ik dacht: jammer, maar er was ook een landgoed met die naam. De 16m2 kreeg de

naam “de zusjes”.

Maar dat was niet de vraag. De naam “ – tiaan” is ontstaan toen wij de Seamaster kochten.

Mijn naam is, en ik stel mij dus altijd voor als Christiaan van Doesen. Maar bijna iedereen noemt mij gewoon Chris, ook mijn eigen familie. Mijn vrouw zei toen: “Dan noemen we de boot “ –tiaan”.

Hij is tenslotte een verlengstuk van jou” en zo is die naam ontstaan. Het enige probleem is dat in jachthavens als ik mij aanmeld met de bootnaam “–tiaan” de meeste computers dit veranderen in Tiaan. Maar daar valt mee te leven.

5. Bemanning en tochten. Toekomstplannen?

De toekomst plannen zijn nu om tot mijn 80 ste jaar door te zeilen op de wateren in en rond Nederland
Christiaan & Koojsje van Doesen

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

Wie weet hoe je aan een Centaur-mast komt?

Onderstaand mailtje werd ontvangen.

Geachte redactie,

Ik ben op zoek naar een tweedehands mast voor een Westerly Centaur uit 1979.
Ik hoop van harte dat u mij op weg kan helpen om een goede mast te vinden.
Alle ingangen zijn van harte welkom.
Bij voorbaat hartelijk dank.
Ik hoor graag van u.

Met vriendelijke groet,

JGM Havenaar
Akkermanstraat 7
7256 KC Keijzenborg
M: 06-8142 5999
E: hansannemiek@hotmail.com

Twee commentaren uit kleine kring :

Westerly heeft haar schepen uitgerust met een mast van het merk Proctor England. Dat merk is helaas ter ziele.

Er bestaat een Proctor Nederland, maar de masten, door hen vervaardigd, zijn substantieel anders. Daar heeft een Westerly-eigenaar niets aan.

en:

Hele slechte Centaurs worden soms voor niks weg gegeven. Gewoon om dat er geen eigenaar meer is. Het is aan te raden om daar naar op zoek te gaan en zo'n Centaur te pakken te krijgen.

De kans dat er ergens een Centaur mast ter beschikking komt, is buitengewoon klein.

Wie kan meneer Havenaar op weg helpen?

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

Op de valreep nog een stuk van ons oude Ministerie over doorvaart door windmolenparken.

Beste belanghebbende bij doorvaart en medegebruik,

Met deze mail informeer ik u over de vertraagde openstelling voor doorvaart en medegebruik van bestaande windparken op zee. De minister heeft de Tweede Kamer via bijgevoegde brief geïnformeerd (zie ook: <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2017/10/23/doorvaart-en-medegebruik-van-windparken-op-zee>).

In het Nationaal Waterplan 2016-2021 is aangegeven dat de bestaande operationele offshore windparken in 2017 onder voorwaarden zullen worden opengesteld voor doorvaart en medegebruik. Dit vanwege de steeds groter wordende ruimteclaim van windparken op zee in de toekomst en in relatie tot andere gebruiksfuncties, de samenhang met scheepvaartveiligheid en een optimaal ruimtegebruik van de zee. Rijkswaterstaat voert de werkzaamheden uit om de openstelling veilig, handhaafbaar en uitvoerbaar te kunnen realiseren onder verantwoordelijkheid en in opdracht van het ministerie van Infrastructuur & Milieu.

In de afgelopen periode is gebleken dat voor een gedragen implementatie van doorvaart en medegebruik in de bestaande windparken behoefte is aan een second opinion wat betreft het maatregelenpakket en de bijbehorende risico's. Deze wordt momenteel uitgevoerd door een onafhankelijk bureau in gezamenlijke opdracht van het ministerie van Economische Zaken en ministerie van Infrastructuur en Milieu. Als gevolg hiervan is openstelling van de windparken vertraagd en zal niet meer in 2017 plaatsvinden. Zodra de second opinion is afgerond en het ministerie een openstellingsdatum bepaald heeft, zullen wij deze zo spoedig mogelijk met u delen.

Ik wil u vragen deze informatie te delen met uw achterban en/of geïnteresseerden. Bij vragen kunt u mij benaderen via joris.brouwers@rws.nl.

Met vriendelijke groet,

Joris Brouwers, MSc

Specialist Scheepvaart / Projectleider Doorvaart en Medegebruik Bestaande Parken

.....
Ministerie van Infrastructuur en Milieu

Rijkswaterstaat Zee & Delta

Dienst Netwerkontwikkeling Verkenning en Planuitwerking

.....
T +31 (0)6 52475451

Mail joris.brouwers@rws.nl

www.rijkswaterstaat.nl

Werkdagen ma t/m do

.....
Water. Wegen. Werken. Rijkswaterstaat

.....

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

Wie vaart er in november nog op de Grevelingen?
Let dan op de stremmingen van de Grevelingensluis!

Planning en aanpak

Hieronder vindt u de volledige planning van het project
Grevelingenmeer: renovatie Grevelingenbrug.

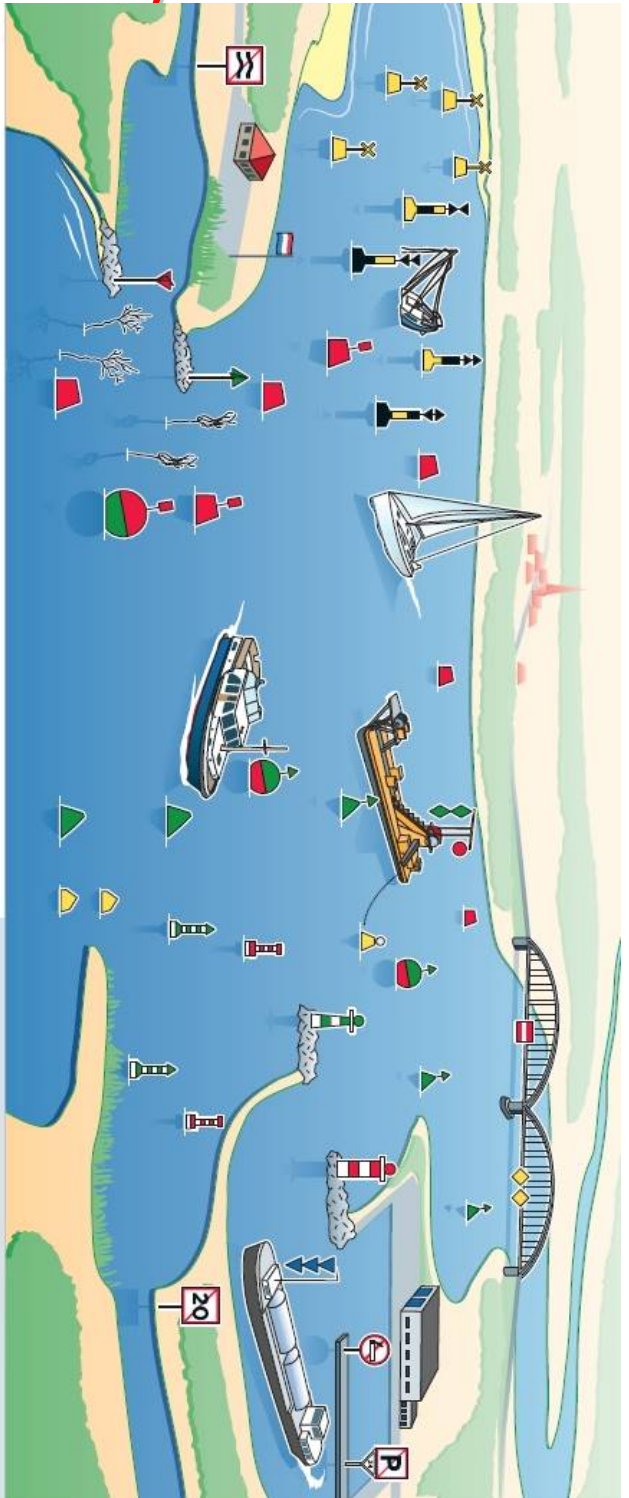
Gereed: december 2017

2016	Vorbereiding en selectie aannemer
2016/2017	Onderzoek naar besturings- en bedieningssysteem en ontwerpwerkzaamheden
November 2017	Uitvoering werkzaamheden: vervanging installaties en besturings- en bedieningssystemen van de brug. Ook in de Nautische Centrale in het Ir. J.W. Topshuis vinden aanpassingen plaats
13-14 november 2017	Sluis gestremd tussen 13 november 00.00 en 14 november 00.00 uur
18-23 november 2017	Sluis gestremd van 18 november 00.00 tot en met 23 november 00.00 uur
14-17 november 2017	Beperkte doorvaarthoogte NAP +6,25 m
24 november 2017	Sluis gestremd tussen 07.00 en 17.00 uur
27-30 november 2017	Sluis gestremd steeds tussen 07.00 en 17.00 uur

leggingen die veel
verboden

Westerly Club Nederland

Nieuwsbrief nr. 06 – 2017

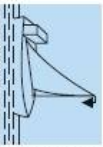
NAVIGATIEVERLICHTING

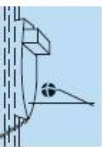
Een klein zeilschip (<7,20 m) moet voeren: boordlichten (eventueel gecombineerd) en een heklicht.

Een klein zeilschip mag voeren: boordlichten en heklicht gecombineerd in een driekleurlicht.

Een zeilschip onder zeil dat de motor oplet, wordt beschouwd als motorschip. Het mag geen driekleurlicht gebruiken en moet overdag een zwarte kegels voeren.

Een ten anker liggend zeil- of motorschip moet overdag een zwarte bol voeren.

Een klein door speelkracht voortbewogen schip, een klein (<7 m) motorschip en een klein (<7 m) zeilschip kunnen volstaan met een wit rond schijnend licht.

Een klein motorschip (>7,20 m) moet voeren: boordlichten (eventueel gecombineerd) en een toplicht en heklicht (eventueel gecombineerd).

GELUIDSSEINEN

Attentie
Ik kan niet manoeuvreren
Noodsaak (herhalen)
Verzoek tot openen van een brug
Ik verander mijn koers naar stuurboord
Ik verander mijn koers naar bakboord
Ik sta achteruit

BELANGRIJKSTE VOORRANGSREGELS

Beroepsvaart heeft voorrang (groot gaat voor klein)

Dit zijn meestal schepen langer dan 20 meter. Deze zijn bepekt in hun manoeuvres en kunnen het schip niet snel stilleggen. Blijf uit de buurt en ga er vooral niet voor varen. Een dergelijk schip heeft voor de boeg vaak een dode hoek, waar de schipper je niet (goed) kan zien. Als jij zelf de stuurhut niet kunt zien, ziet de schipper jou ook niet!

Stuurboordwal heeft voorrang

Bij een gemarkeerde vaarweg, bijvoorbeeld een vaarweg (rode en groene torenen) of een natuurlijke vaarweg (river/kanaal) heeft degenen die strak stuurboordwal aanhoudt, voorrang.

Zeil gaat voor spier, gaat voor motor

(Kleine) zeilschepen hebben voorrang op (door speelkracht aangedreven vaartuigen) roeiboten/kano's, en deze hebben weer voorrang op (kleine) motorschepen. Dus: zeil gaat voor spier, gaat voor motor.

Motorschepen onderling

Stuurboord heeft voorrang op open water zonder belemmering. Bij tegengestelde koers wijken beide uit naar stuurboord.

Zeil schepen onderling

Stuurboord wijkt voor bakboord. Dit betekent dat degenen die zijn zeil aan bakboord heeft staan, voorrang heeft over degenen die zijn zeil aan stuurboord heeft staan.

Loef wijkt voor lij

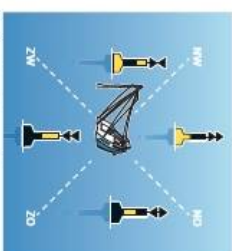
Deze regel gaat op als zeilschepen elkaar kruisen en het zeil over dezelfde boeg hebben staan. Het schip dat aan de loefkant (waar de wind vandaan komt) ligt lox, het andere schip, moet voorrang verlenen.

Maar boven alles geldt:

goed zeevaarderschap!
Dat betekent dat je te allen tijde een aanvaarding moet proberen te voorkomen, ook al heb je voorrang.

BOEIEN EN KARDINALEN

	Stompe rode ton aan rechteroever
	Aanvallende markering
	Krib- en oeverbaken
	Stompe rode ton met radareflector en licht
	Schiedingsdon vaarwater
	Spijse groene ton aan linkeroever
	Krib- en oeverbaken
	Aanvallende markering
	Spijse groene ton met radareflector en licht
	Afakening bijzonder gebied
	Samengebonden: betekenis als groene ton
	Open: betekenis als rode ton

Kardinale boeien ter markering van een wijk of ander doelgebied